

ПРО НОРМОТВОРЧУ ПРАКТИКУ МОН УКРАЇНИ

Щойно підготували відповідь вчителю на зауваження і пропозиції щодо повноти Учительського кодексу (початкова школа). Насамперед, подякували дописувачу за детальне опрацювання нового видання, надали роз'яснення з комплектації, доповнили його запропонованим документом.

Та найголовніше – вкотре наштовхнулися на проблему, яка була виявлена ще при укладанні кодексу в минулому році. Йдеться про низький рівень підготовки нормативно-правових актів у Міністерстві освіти і науки.

Нормотворча практика в міністерстві має цілу низку технічних недоліків. Зокрема: у випадку прийняття нового акта, не завжди відміняється чинність попереднього; внесення змін, прийняття нової редакції оформляється не за встановленими правилами; змінені акти не підтримуються в контрольному стані. Крім цього, відсутня належна ідентифікація документів, особливо навчальних програм – не вказуються авторство і дата їх затвердження, іноді виникають питання про статус документа (інструктивно-методичні).

У результаті має місце плутанина в учителя, методиста. Часто вони навіть разом не можуть визначити, який документ чинний, втратив чинність чи змінений; неможливо однозначно його ідентифікувати; не зрозуміло, як потрібно реагувати, зважаючи на вид акта. Як наслідок, від цього порушується організація навчального процесу, в кінцевому результаті потерпають школярі.

Раніше ця проблема не мала відчутних негативних наслідків у застосуванні чинної галузевої нормативно-правової бази. Причиною був невеликий і сталий обсяг нормотворчості, задовільний рівень методичної роботи на місцях. Нині розпочалося активне реформування освіти, потік офіційних документів значно зріс, тривають трансформаційні зміни в місцевих методичних службах, особливо в ОТГ, вчителі набувають академічної свободи.

Це потребує строгої нормотворчої системи, яка б забезпечувала на місцях зрозуміле і просте документокористування. І тут вираз «На сайті МОН все є!» не може бути аргументом і не задовольнить практичні потреби педагогів. Давайте налагоджувати ефективну систему нормативно-правового забезпечення процесів реформування.

З цим і звертаємося до МОН України.
